

SEZEN AKSU TÜRKİYE'DİR...

Münir Aktolga
Ocak 2022

Beş yıl önce yaptığı bir şarkıdan dolayı Sezen Aksu'yu linç etmeye çalışıyorlar... halbuki bu insanlar şunu bilmiyorlar ki Sezen Aksu Türkiye'dir... İsterseniz önce şarkıyı bir dinleyin...

<https://www.youtube.com/watch?v=TbBYUO8zvoM>

Evet neymiş, şarkıda Adem ile Havva'ya cahil deniyormuş!..

Adem ile Havva dinlerde „ilk insanlar“ olarak anılırlar... Bu nedenle, onların varoluş ve yaşam hikayeleri („cehaletleri“ ve bilgelikleriyle) aslında bütün bir insanlığın yaşam hikayesinden başka bir şey değildir. „İnsan, doğanın kendi bilincini yaratmasıdır“, ya da „Tanrı insanı nefsini bilerek kendisini -Rabbini- bilmesi için yaratmıştır“ deyişleri onun bu varoluş gerekçesini dile getirir...

Biraz açalım:

İnsanın hayvanlık durumundan ayrılarak insanlık durumuna geçişi „önbeyinin“ - „prefrontalercortex“- gelişmesiyle birlikte olur. Onun, "ne, neden, niçin" sorularını sormaya başlarken, bir yandan kendi nefsiyle varolduğunu hissetmesinin, diğer yandan da bilişsel bir kimliğe sahip olur hale gelmesinin biyolojik alt yapısı budur...

İnsanın kendi nefsinin farkına varması olayını dinler „Adem ile Havva'nın yasak meyveyi yiyerek cennetten kovulmaları“ şeklinde ifade ederler. Çünkü -her ne kadar ne, neden, niçin gibi sorular sormaya başlamış olsalar da- bu aşamada henüz daha insanların ağır basan kimlikleri duygusal düzeydedir. Onlar bu sorulara henüz daha ancak kendi nefislerini temel alan bir koordinat sistemi içinde kalarak cevaplar aramaktadır. Bu nedenle, ilk anda kendi nefsiyle varoluşunu hisseden insan bilişsel anlamda en fazla mefazik arayışlar içine girerek „totem“ vb gibi ilkel dinlerin ortaya çıkışına zemin hazırlamış olur...

Bir yarış atı ve onun sırtında bir jokey tasavvur edin!.. Ya da fotoğraftaki gibi bir tablo... Tasavvuf bilgini atalarımız boşuna insanı „ata binmiş bir jokeye benzetmemişler“!.. Buna göre her insan, duygusal kimliğiyle-nefsiyle kendi içindeki o ata-hayvana binerek hayat yollarında ilerleyen bir yaratıktır!.. „Atın üstündeki jokey“, bilişsel kimliğiyle insanı temsil eder. O halde bütün mesele dizginlerin kimin elinde olduğuyla ilgilidir! Eğer dizginler duygusal kimliğin-nefsin elinde olursa, içimizdeki hayvan bizi nereye götürürse oraya gideriz! Toplumsal içeriği olan „doğruları“ ve „yanlışları“ ayırdetmek olduğu kadar, duygusal benliği bilmek de sadece bilişsel kimliğin işidir... İşte, „nefsini bilen Rabbini bilir“in anlamı buradan geliyor... Peki insan nefsinin nasıl bilecek? Tabii ki bilişsel kimliğiyle „neden“, „niçin“ sorularını sorarak, bunlara cevaplar arayarak. Öyle değil mi? „Bilim“ denilen şey de böyle doğmuyor mu zaten?..

(Bu fotoğraf ve insanlık durumuna ilişkin hikaye „Hatıralar“dan ve „Herşeyin Teorisi“nden alıntıdır... „Bindik bir alamete gidiyoruz kıyamete“ deyişini bundan daha güzel anlatmak mümkün müdür?. Buradaki „alamet“ insanın bindiği kendi biyolojik vücut atı iken, gidilen „kıyamet“ de „nefsini bilerek Rabbini bilmek“ olarak ifade edilen „kendi varlığında yok olmak“ bilincidir... „Sırat Köprüsü“ ise, tam o geçiş anına denk gelen sınırı ifade ediyor!..)

İnsanlık durumunun evrim süreci içinde "Önbeyinin" -Prefrontalercortex- gelişmesiyle birlikte hayvanlık durumundan ayrıldığını söylemiştik; çünkü insan ancak o andan itibaren bilişsel bir kimliğe sahip olarak bilişsel işlem yapma yeteneğine de sahip oluyor. Bundan sonra bu süreç artık onun „cehaletten“ kurtularak „nefsini bilirken Rabbini bilmesi“ süreci olarak devam edecektir...

Yazı uzuyor, neredeyse size bütün hayat hikayemi anlatmaya başlayacağım (ama bunu zaten „Hatıralar“ da anlattım!!) Çünkü benim bütün çalışmalarım, kitaplarımda ele almaya, anlatmaya çalıştığım hikayenin özü budur... Ayrıntıları şu ana kadar yayınlanmış olan kitaplarımda bulabilirsiniz... Ayrıca yeni kitap da yakında matbaadan gelir sanıyorum...